

1. Vaříš mi čaj a zahříváš dlaň, říkáš mi taj děvče ledový.
Chceš, dám ti aspirín nebo polibek,
přej si teploměr, dálky hvězdných sfér.
či slůvka prostá, všechno mám, zkus jen roztát,
vždyť já tě neznám, tak nás už seznam,
chtěl bych ti jméno dát.

R: Štěstí, tak mi říkej a budu tát.
Štěstí, co jsi zved v náručí.
Štěstí, tak mi říkej a měj mě rád.
Štěstí, to smát se naučí.

2. Cestou nejtišší, co zapadal sníh,
k lidem bosá jdou a pláčou v závějích.
Štěstíčka schoulená, která jsou největší,
co příště neprijdou, která jsou jediná
a tam kde je malý dům, však lidé jsou laskaví,
a z lásky tišší, snáze slyší jak v snách se zastaví.

R: to smát se naučí.

R1: Štěstí, věčný poutník, co rozdává
Štěstí za tvou dlaň, dá ti svou
Štěstí, v něžnou lásku ti roztává
Štěstí, to je sen o nás dvou

R: to smát se naučí.